

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2019 și sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 06 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Preida Ghenrih, născut la xxxxx, originar din orașul Xxxxx, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 18.07.2017-06.03.2018
2. *instanța de apel*: 06.11.2018-15.05.2019
3. *instanța de recurs*: 11.09.2019 - 06.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 06 martie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Preida Ghenrih**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca din 19 aprilie 2017, stabilindu-i definitiv, 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Preida Ghenrih, la începutul lunii mai 2017, pe malul râului Nistru a depistat o sacoșă cu o masă vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, cu miros specific de cânepă pe care în scop de consum personal fără scop de înstrăinare, conștientizând că aceasta reprezintă substanță narcotică - marijuana a luat-o și a adus-o la domiciliul său situat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, unde păstrând-o ilegal, după aceasta, prin metoda fumatului a consumat masa vegetală depistată cu ajutorul unei sticle din masă plastică și folii de staniol, pe care le-a păstrat la domiciliul său în or. Xxxxx str. Xxxxx, până la 10.05.2017, când la orele 18.45 în timpul efectuării cercetării la fața locului de către colaboratorii de poliție a IP Soroca, sticla din plastic și fragmentele din folie de staniol, pe care se aflau depuneri de impurități de culoare cafenie au fost ridicate, împachetate într-un pachet de polietilenă, sigilat și întărit cu semnăturile participanților la cercetarea la fața locului.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/2-R-574 din 29 mai 2017, pe suprafața internă a fragmentului de butelie din plastic (obiectul nr.1), fragmentele din folie de staniol (obiectele nr.2-nr.3), care au fost depistate și ridicate la data de 10.05.2016 în urma cercetării la fața locului la domiciliu lui Preida Ghenrih, situată în or. Xxxxx str. Xxxxx, s-a depistat rășină de cannabis. Rășina de cannabis se atribuie la substanțe stupefiante - droguri de origine vegetală, neutilizată în scopuri medicale, obținută artizanal în rezultatul întrebuințării produselor din plante de cânepă. Masa substanței stupefiante - rășina din cannabis (recalculată la masa uscată), conținută pe obiectele descrise mai sus constituie în total 0,63 grame (0,48gr+0,08+0,07).

Potrivit „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006, cu modificările și completările ulterioare, rășină de cannabis în cantitate de la 0.05 grame până la 10 grame constituie proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Preida Ghenrih, care în motivare invocă că nu este de acord cu sentința instanței de fond, solicitând reexaminarea cauzei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei anume sub formă de închisoare inculpatului Preida Ghenrih a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și s-a condus de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de totalitatea circumstanțelor cauzei și de personalitatea inculpatului, în vederea atingerii scopului primordial al pedepsei penale, ținând cont de circumstanțele reale și personale a inculpatului, just stabilindu-i inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a constatat, că instanța de fond, deși a numit față de inculpat pedeapsa potrivit prevederilor art. 85 alin.(1) Cod penal privind aplicarea pedepsei pentru cumul de infracțiuni, ținând cont de faptul că Preida Ghenrih a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Soroca din 19.04.2017 în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de 3 ani, în același timp instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 85 alin.(3) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În aspectul dat, instanța de fond nu a stabilit pedeapsa definitivă inculpatului mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de

judecată, stabilind definitiv lui Preida Ghenrih pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doar 2 ani cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, deși urma să adauge întregul termen de pedeapsă stabilit anterior.

Însă în sensul dat, sentința nu a fost atacată de procuror, fiind declarat apel doar de inculpat, astfel că potrivit art. 410 alin.(1) Cod de procedură penală, care indică, că instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, instanța de apel în situația stabilită nu a putut agrava situația inculpatului în propriul apel, astfel că nu a intervenit.

În rest, instanța de fond a motivat, că la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria infracțiunilor ușoare), de persoana inculpatului Preida Ghenrih (la locul de trai se caracterizează satisfăcător), de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinovăției și căința sinceră), circumstanțe agravante (săvârșirea infracțiunilor de către o persoană care anterior a fost condamnată (la data de 19.04.2017 prin sentința Judecătorei Soroca în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani).

Ținând cont de persoana inculpatului Preida Ghenrih, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de circumstanțele stabilite pe dosar, de comportamentul acestuia pe parcursul examinării cauzei, precum și faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una frecventă în rândul tinerilor, luând amploare, în vederea atingerii scopului scontat al pedepsei penale și descurajarea comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane, instanța de fond a considerat necesar de a aplica în privința lui Preida Ghenrih o pedeapsă sub formă de închisoare potrivit art. 217 alin. (2) Cod penal coroborat cu art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 84 alin. (1) Cod penal.

În aspectul constatat, instanța de apel a reținut că, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva abateri de lege la aplicarea pedepsei date care pot fi înlăturate la examinarea apelului declarat de inculpat nefiind stabilite, la fel nefiind constatate temeieri de aplicare a unei pedepse mai blânde, după cum solicită inculpatul, în legătură cu ce apelul declarat de inculpat a fost respins ca nefondat.

Totodată, instanța de apel a respins solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima în cazul dat în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

Cît privește solicitarea inculpatului privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat că nu poate admisă, nefiind posibilă expunerea instanței de apel în sensul dat din lipsa descrierii detaliate a condițiilor materiale care afectează grav drepturile persoanei, și respectiv

neprezentării dovezilor privind încălcările drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

În același timp, în aspectul dat, Preida Ghenrih, nu este lipsit de dreptul de a se adresa, potrivit prevederilor art. 473² Cod de procedură penală, cu plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care îi afectează grav drepturile, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile persoanei, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul, Cojocar R. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, în partea gravității pedepsei și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate și prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanțele de fond, nu au ținut cont în mod obiectiv de faptul individualizării pedepsei inculpatului, de prevederile art. 75 Cod penal, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, pledând pentru o pedeapsă mai blândă, astfel consideră posibilă reeducarea făptuitorului prin metode neprivative de libertate;

- în rapoartele sale pentru anii 2013, 2014, 2015, privind condițiile de detenție ca urmare a mai multor vizite la Penitenciarul nr. 13 din Chișinău, Centrul pentru Drepturile Omului din Moldova, a constatat probleme serioase, în special privind supraaglomerarea, calitatea mâncării, ventilarea și accesul la lumina solară. În lumina constatărilor sale din rapoartele pentru anii 2014 și 2015 s-a recomandat închiderea Penitenciarului nr. 13, sau în cazul în care nu este posibil, în mod urgent îmbunătățirea condițiilor de detenție;

- prin raportul privind vizita preventivă efectuată la Penitenciarul nr. 11 Bălți, pe data de 31.10.2017, Consiliul pentru prevenirea Torturii a constatat faptul că deținuții sunt supuși unor condiții inumane și degradante;

- încălcarea condițiilor de detenție față de Preida G., deținut în arest, duce la admiterea cererii privind reducerea pedepsei.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece

instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul, invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate și a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul

justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 88), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsă cu 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune ușoară.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 217 alin. (2) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca din 19 aprilie 2017, stabilindu-i definitiv, 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție ce a fost menținută și de către instanța de apel.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din textul hotărârilor instanțelor de fond, se reține că aceste instanțe just au reținut faptul, că la stabilirea felului și cuantumului pedepsei, în conformitate cu art. 75 Cod penal, au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite (face parte din categoria infracțiunilor ușoare), de persoana inculpatului Preida Ghenrih (la locul de trai se caracterizează satisfăcător), de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinovăției și căința sinceră), de faptul că anterior a fost condamnat (la data de 19.04.2017 prin sentința Judecătoriei Soroca în baza art. 186 alin. (2) lit.b), c) și d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 3 ani).

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de persoana inculpatului Preida Ghenrih, de atitudinea lui față de cele săvârșite, de circumstanțele stabilite pe dosar, de comportamentul acestuia pe parcursul examinării cauzei, precum și faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una frecventă în rândul tinerilor, luând

ampluare, în vederea atingerii scopului scontat al pedepsei penale și descurajarea comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane.

Mai mult ca atât, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni, astfel instanța de apel just a concluzionat că nu s-a stabilit temei de atenuare a pedepsei inculpatului, care a comis crima, în cazul dat, în termenul de probă stabilit anterior, fapt ce denotă că pedeapsa stabilită anterior nu a fost suficientă pentru conștientizarea de către inculpat a faptelor comise și ultimul nu a dat dovadă de corectare, în aspectul dat fiind aplicate prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit o infracțiune, astfel se atestă că comiterea infracțiunilor, pentru

inculpatul Preida G. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca acesta să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. În urma celor expuse, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanțele de fond, nu au ținut cont în mod obiectiv de faptul individualizării pedepsei inculpatului, de faptul că inculpatul a recunoscut vina, pledând pentru o pedeapsă mai blândă.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința, prin care a aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, care este în limita sancțiunii normei penale menționate, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmare a circumstanțelor expuse mai sus. Totodată, instanțele de fond justificat au aplicat în prezenta speță și prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Soroca din 19 aprilie 2017, stabilindu-i definitiv, 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, cu referire la solicitarea recurentului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, deoarece încălcarea condițiilor de detenție față de Preida G., deținut în arest, duce la admiterea cererii privind reducerea pedepsei, instanța de recurs reține că această solicitare, la fel, a constituit obiect de discuție în instanța de apel care s-a expus motivat că, nu poate admisă, nefiind posibilă expunerea instanței de apel în sensul dat din lipsa descrierii detaliate a condițiilor materiale care afectează grav drepturile persoanei, și respectiv neprezentării dovezilor privind încălcările drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

De asemenea, această instanță a motivat justificat că Preida Ghenrih, nu este lipsit de dreptul de a se adresa, potrivit prevederilor art. 473² Cod de procedură penală, cu plîngere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care îi afectează grav drepturile, garantate de art. 3 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile persoanei, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Preida G., de către instanțele de fond, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 mai 2019, în cauza penală privindu-l pe **Preida Ghenrih**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 28 noiembrie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie